

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelijcke En Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Shertogenbosch, 1627

Eenen anderen Kerckelijcken Lof-sangh. Op sijn bekende wijze:

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55083)

Lof en jubileeringhe/
 Salighepdt/ eer/ kracht ydoone
 Zy en benedijdinghe:
 Die uyt bey spruyt even schoone/
 Zy ghelijcke puyfinghe.

Eenen anderen Kerckelijcken
 Lof-sangh.

Op sijn bekende wyse:
 pag. 210.

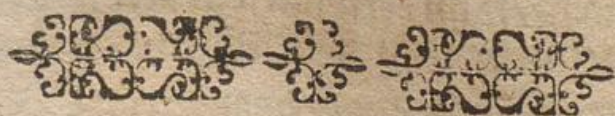

Het eeuwigh woort ne' erdalende/
 Verbum su- per- num prodiens,

En 's Daders schoot niet la-
 Nec Patris lin- quens dex-

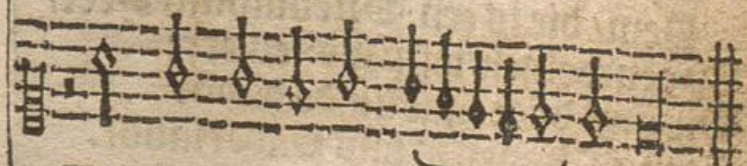
Latus & jubilatio,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit, & benedictio:
 Procedenti ab utroque
 Compar fit laudatio.

tende/ **W**t-gaende na sijn werck bail-
 teram, Ad o- pus suum ex- i-

lant/ **I**s hier geko- mē in ons landt.
 ens, Venit ad vi- taē Vesperam.

Is hier gekomen in ons landt.
 Venit ad vitæ Ve- speram.

HEt eeuwich woort ne' erdalende/
En 's Daders schoot niet latende/
 Wt-gaende na sijn werck vaillant/
 Is hier ghekomen in ons landt.

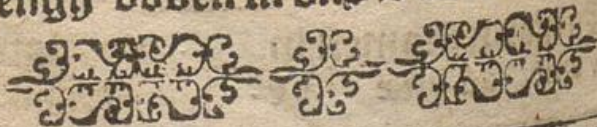
Als hy van sijn Discipel smoodt
 Ghelebert worden soud' ter doodt/
 Soo heeft hy eerst sijn selleben
 Ghegheven sijn Discipulen.

In tweederley gedaenten soet
 Soo gaf hy haer sijn Vleesch en Bloed/
 Op dat hy soo den gantschen mensch
 Moght spijzen heel na sijnen wensch.

Ons Broe'r is hy door sijn geboort/
 Ons spijs is hy hier rechteboort/
 Ons borg' en rantsoen aen het Crups/
 Ons loon al in sijn Hemels hups.

O offerhande ober-soet!
 Die ons des Hemels poort op doet/
 Ons strjden valt ons hier seer swaer/
 Gheeft kracht/ en helpt ons allegaer.

Hem/ die is een Driebuldigh Heer/
 Zp eeuwelijck/lof/prijs/ en eer:
 Die ons door sijne milde handt
 Bzengh' boven in ons Vaderlandt.

Verbum supernum prodiens
 Nec Patris linquens dexteram
 Ad opus suum exiens
 Venit ad vitæ Vesperam.

In mortem à Discipulo
 Suis tradendus æmulis,
 Prius in vitæ ferculo
 Se tradidit Discipulis.

Quibus sub bina specie
 Carnem dedit & sanguinem,
 Ut duplicis substantiæ
 Totum cibaret hominem.

Se nascens dedit socium,
 Convescens in edulium,
 Se moriens in pretium,
 Se regnans dat in præmium.

O salutaris hostia !
 Quæ cæli pandis ostium ;
 Bella premunt hostilia :
 Da robur fer auxilium.

Vni trinoque Domino
 Sit sempiterna gloria :
 Qui vitam sine termino
 Nobis donet in patria.

